

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 27.638 van 20 mei 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: op het kantooradres van
X
tegen:
de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 6 januari 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 december 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 5 februari 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 maart 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. CLAES, die loco advocaat K. VERSTREPEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. VERBEKE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

" A. Feitenrelaas

U, volgens uw verklaringen een Oekraïens staatsburger van Oekraïense origine, verklaarde uw land verlaten te hebben na problemen omwille van uw religie.

*U bent op **8 februari 1985** geboren te Kiev.*

U was christen maar omdat de islam, een wereldgodsdienst, in de media op een negatieve wijze werd besproken besloot u zich hiervoor te interesseren.

*U vernam dat er in Kiev een islamitisch centrum met een bibliotheek was en in **2005** ging u daar een eerste keer naar toe. U ontmoette daar andere moslimmeisjes en u ontleende religieuze literatuur. Na enige tijd besloot u van geloof te veranderen en op **21 maart 2006** bekeerde u zich tot de islam.*

*Ongeveer **een maand later** besloot u tevens een hoofddoek te dragen en sindsdien begonnen uw problemen. Diezelfde maand, **april 2006**, heeft u uw job als administratief medewerker in een hotel in Kiev opgegeven omdat ze u voor de keuze stelden tussen uw geloof en uw werk omdat de manager en de directeur wilden dat u uw hoofddoek zou*

verwijderen. U vond geen werk volgens uw scholing en men stelde u enkel voor om als kuisvrouw te werken wat u niet wou. Uw moeder hielp u financieel.

U woonde in die periode ook nog bij uw ouders in Kiev en u kreeg omwille van uw religie problemen met uw vader. Hij kon niet verdragen dat u zich bekeerd had en hij schold u o.a. uit voor terroriste.

In **juli 2006** escaleerde het conflict met uw vader en hij gooide dingen en hij trok aan uw haar. U slaagde erin de politie te bellen die echter niet meteen naar uw woning kwam. **Een week later** kwam de wijkagent toch informeren naar uw oproep. U legde hem uw problemen uit en uw vader werd geconvoceerd naar het politiebureau om te praten over jullie conflict. De burens werden ook ondervraagd over jullie problemen. De wijkagent zei dat u in geval van blauwe plekken of verwondingen naar een medisch expert moest gaan zodat u zich later tot het gerecht kon wenden. Dit heeft u echter nooit moeten doen. Na zijn convocatie bij de politie was uw vader even rustiger, maar daarna begon hij u terug te beledigen. Uw moeder ondernam niets en zei enkel dat de islam slechte gevolgen had voor u omdat u hierdoor uw werk was verloren. In de **herfst van 2006** verhuisde u naar uw zus in Kiev maar daar kende u problemen met de man van uw zus die graag drinkt en de muziek heel luid zette waardoor de noodzakelijke stilte ontbrak voor uw gebed. Het was ook moeilijk voor u om op straat te komen omdat u psychologische druk voelde aangezien iedereen u aanstaarde vanwege uw hoofddoek en uw wijde kledij en omdat men u uitlachte of beledigingen riep. Ook rekende een dokter in het ziekenhuis u meer aan, waarschijnlijk omdat hij misbruik wou maken omdat hij misschien dacht dat u niet uit Oekraïne kwam.

Al deze kleine gebeurtenissen maakten het voor u heel moeilijk om in Oekraïne te blijven.

U voelde zich volledig geïsoleerd en u had niemand om mee te praten. De meisjes in het islamitisch centrum hadden immers hun eigen leven en hoewel u een Afghaans gezin kende sprak u met hen niet over de islam omdat ze deze niet zo strikt volgen als u. U had enkel uw literatuur en dit was niet voldoende.

Op **13 januari 2008** verliet u Kiev. U had zich eerder via een advertentie in een krant tot een firma gewend die mensen naar Europa stuurde. De firma regelde voor u een illegaal Pools visum tegen betaling. U reisde die dag met de trein van Kiev naar Warschau (Polen) waar u opgewacht werd door een Poolse man die u via Duitsland met de auto naar België zou brengen.

U kwam aan in België op **15 januari 2008** en de **volgende dag** diende u een asielaanvraag in bij de Belgische instanties.

Het Afghaanse gezin in Oekraïne waarmee u bevriend was geraakt had u aangeraden om in België niet de waarheid te vertellen over de reden van uw komst omdat volgens hen de Belgische asielinstanties niet luisteren naar problemen van mensen uit Oekraïne.

Daarom vertelde u de Dienst Vreemdelingenzaken bij uw asielaanvraag dat uw naam "A.F." was en dat u een minderjarige Tsjetsjeense vrouw was die recent uit Afghanistan kwam en legde u geen documenten neer.

Voor het Commissariaat-generaal had u echter besloten de waarheid te vertellen en gaf u op **20 oktober 2008** toe dat alles wat u verteld had voor de Dienst Vreemdelingenzaken gelogen was.

U legde tevens uw Oekraïense paspoort en enkele kopieën van pagina's van religieuze boeken neer.

Uw reispaspoort met het Poolse visum zou u weggegooid hebben toen u de grens met Duitsland -op weg naar België overstak.

U verklaarde tevens dat u in **april 2008** in België religieus huwde met een moslim waarover u verder geen informatie wil geven. U had deze man leren kennen via een Tsjetsjeens meisje en u verklaarde dat u intussen zwanger bent met voorziene bevallingsdatum in **maart 2009**.

B. Motivering

U verklaarde voor het Commissariaat-generaal dat u Oekraïne heeft verlaten omdat het **in uw land heel moeilijk is om uw geloof, de islam, te belijden**, omdat volgens u de mensen in Oekraïne een laag cultureel niveau hebben en ze niet kunnen begrijpen dat een mens vrij is om zijn geloof te kiezen.

*U verklaarde dat u **diverse feiten** heeft meegemaakt i.v.m. problemen die verbonden zijn met uw religie (CGVS, p.10). U maakte melding van problemen op uw werk en problemen met enkele familieleden (uw vader en de man van uw zus), met mensen op straat en met een dokter waardoor u zich volledig geïsoleerd voelde.*

Wat betreft deze door u ingeroepen asielmotieven dient te worden opgemerkt dat deze problemen niet als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch als een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming kunnen worden beschouwd.

*In uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal konden immers omwille van onderstaande redenen **geen aanwijzingen van een ernstige intentionele bedreiging van uw vrijheid, leven en fysieke integriteit door de Oekraïense autoriteiten of derden** worden gevonden.*

*In verband met de **problemen op uw werk** stelde u dat u zelf weggegaan bent van uw werk als administratief medewerker in een hotel omdat de manager en de directeur eisten dat u uw hoofddoek zou afdoen (CGVS, p.10). Omdat u niet ontslagen werd maar zelf vertrokken bent, heeft u hiervan geen bewijs (CGVS, p.10).*

U stelde dat u dit nergens aangegeven heeft omdat er in heel Oekraïne niemand is die kan vechten voor zijn rechten zoals elders in Europa (CGVS, p.11). U stelde dat u na uw vertrek bij het hotel nog heeft geprobeerd om werk te zoeken maar dat u -ondanks uw scholing- enkel een aanbod kreeg om te werken als kuisvrouw (CGVS, p.13). U stelde dat u niet geprobeerd heeft om werk te vinden bij het islamitisch centrum, waar moslimmeisjes werkten, omdat u niet dacht dat ze daar iemand nodig hadden (CGVS, p.14). U verklaarde dat anno 2006-2007 uw moeder u financieel hielp en dat u geen sociale uitkering hebt aangevraagd omdat het teveel papierwerk was voor een klein bedrag (CGVS, p.14).

Aldus moet worden vastgesteld dat u zelf vertrokken bent van uw job, dat u dit nergens aangeklaagd heeft, dat u een andere job vanwege uw scholing niet aannam, dat u geen poging heeft ondernomen om werk te zoeken op een plaats waar moslimmeisjes werkten en dat u nagelaten heeft een uitkering van de autoriteiten aan te vragen.

De problemen in verband met uw werk zijn aldus onvoldoende zwaarwichtig.

In uw verklaringen over uw werk kunnen immers geen elementen worden gevonden, waaruit een ernstige intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid of fysieke integriteit kan worden afgeleid.

*In verband met de **problemen met uw vader** moet worden opgemerkt dat deze zich beperkten tot beledigingen, dat uw vader aan uw haar trok omdat hij dronken was en dat u zich tegen hem kon verdedigen (CGVS, p.11-12). U stelde dat de politie pas naar uw woning kwam een week na uw oproep, maar dat dit in Oekraïne normaal is (CGVS, p.11-12). Verder moet worden vastgesteld dat u uw verhaal kon vertellen aan de wijkagent die tevens verklaringen afnam van de burens en dat uw vader werd geconvoceerd naar het politiebureau. Bovendien raadde de wijkagent u aan om in geval van blauwe plekken of verwondingen naar een medisch expert te gaan om deze te laten vaststellen waarmee u achteraf naar het gerecht zou kunnen gaan (CGVS, p.11).*

Deze handelingen en woorden van de wijkagent laten niet toe te veronderstellen dat u niet zou kunnen rekenen -omwille van uw religie of omwille van een andere reden- op hulp van de Oekraïense autoriteiten in geval van ernstige problemen met uw vader.

*In verband met de **problemen met de man van uw zus** stelde u dat u een druk voelde omdat hij naar luide muziek luisterde, iets wat u niet mag van uw religie, en omdat u hierdoor ook niet in stilte kon bidden (CGVS, p.13).*

Gelet op het feit dat u dit zelf "een klein ding" noemde en u bij uw zus en haar man mocht inwonen na de problemen met uw vader, moet worden opgemerkt dat dit probleem onvoldoende zwaarwichtig is om te kunnen spreken van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

*In verband met het **probleem met de dokter** in het ziekenhuis die volgens u ten onrechte geld aanrekende voor een inspuiting moet worden vastgesteld dat dit een éénmalig feit betreft. U verklaarde dat u denkt dat deze dokter dit misschien deed om misbruik te maken omdat hij dacht dat u niet uit Oekraïne kwam, maar dat u niet weet hoeveel die inspuiting*

werkelijk kostte en dat u nagelaten hebt dit aan te klagen omdat het zinloos was (CGVS, p.12-13).

U verklaarde verder dat u problemen had om normaal op straat te komen omdat de **reactie van de mensen** op uw uiterlijk (hoofddoek, wijde kledij) altijd verschillend was: sommigen lachten u uit, anderen riepen oordelen of beledigingen. U stelde dat iedereen u bekeek alsof u van een andere planeet kwam waardoor het psychologisch heel moeilijk was voor u om buiten te komen (CGVS, p.12 & 15). U stelde dat de reactie van de mensen zo groot is omdat u zo anders bent dan al de rest (CGVS, p.13). Toen u gevraagd werd of andere moslimmeisjes ook dit probleem kenden stelde u dit niet te weten (CGVS, p.12) en toen u gevraagd werd of moslims in Oekraïne ernstige problemen kennen of er vervolgd worden verklaarde u dat u niet voor iedereen kan spreken maar dat u enkel maar kan zeggen welke problemen u heeft (CGVS, p.15).

Wat betreft dit door u ingeroepen asielmotief, met name dat u bang was om op straat te komen omdat vreemde mensen u aanstaarden, uitlachten of beledigden, dient te worden opgemerkt dat dit probleem, indien het al verzaamd werd door uw religie, hooguit als een vorm van discriminatie kan worden beschouwd en niet als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch als een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

In uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal konden immers geen aanwijzingen van een ernstige intentionele bedreiging van uw vrijheid, leven en fysieke integriteit door derden worden gevonden.

Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u bij een terugkeer naar Oekraïne vreest om opnieuw in een **isolement** terecht te komen omdat niemand begrip kan opbrengen voor uw religie waardoor uw enige gesprekspartners uw boeken en uw literatuur zijn (CGVS, p.14-15).

Uit uw verklaring voor het Commissariaat-generaal blijkt echter dat u zelf weinig stappen hebt ondernomen om uit dit isolement te raken. Zo had u contact met een Afghaanse familie waarmee u echter nooit heeft gesproken over uw religie omdat ze -ondanks het feit dat ze veel respect hadden voor hun geloof- dit niet meer zo strikt volgden (CGVS, p.14). Zo had u toegang tot een islamitisch centrum in Kiev waar moslimmeisjes werkten maar deed u geen moeite om meer contact te zoeken met hen omdat er niet zo veel meisjes waren en omdat zij werkten en een man hadden (CGVS, p.13-14).

Indien u zich werkelijk zo geïsoleerd voelde zou men toch mogen verwachten dat u pogingen zou ondernemen om hiervoor een oplossing te vinden, bijvoorbeeld door een gesprekspartner of -partners te vinden, bijvoorbeeld onder de moslimvrouwen waarmee u wel in contact kwam.

Omwille van bovenstaande motiveringen kan niet worden vastgesteld dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande motivering niet in een ander daglicht plaatsen.

Uw Oekraïens paspoort bevestigt enkel uw identiteitsgegevens, i.e. de identiteitsgegevens die u gaf aan het Commissariaat-generaal, en weerlegt de identiteitsgegevens die u had gegeven aan de Dienst Vreemdelingenzaken (CGVS, p.2-3).

Het medisch attest d.d. 27/10/2008 bevestigt enkel uw zwangerschap en het feit dat de bevalling is voorzien voor 25 maart 2009. Het is echter opmerkelijk dat u het Commissariaat-generaal geen tot weinig informatie wenst te verschaffen over uw huidige partner. U verklaarde dat u in april 2008 te Antwerpen religieus bent gehuwd met een moslim die u hier ontmoet heeft en wiens naam, staatsburgerschap, land van oorsprong of origine u niet wil vertellen omdat hij u gevraagd heeft niets te vertellen aan het Commissariaat-generaal over hem (CGVS, p.4-5).

Aldus geeft u het Commissariaat-generaal niet de informatie die noodzakelijk is om de eventuele invloed van jullie huwelijk op uw asielaanvraag te beoordelen.

De kopieën van enkele bladzijden van boeken uit de bibliotheek van het Islamitisch Cultureel Centrum te Kiev tenslotte kunnen enkel uw eventuele interesse in de islam bevestigen, iets wat niet ter betwisting staat in deze beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend.

Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ik vestig de aandacht van de Minister van Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u zwanger bent met voorziene bevallingsdatum 25 maart 2009 (cf. medisch attest d.d. 27/10/2008).

2. Verzoekster betoogt in haar verzoekschrift van 6 januari 2009 in essentie dat hetgeen zij meemaakte, volgens het "UNHCR Handbook on procedures and criteria for determining refugee status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees (Geneva 1992)" wel degelijk tot een gegronde vrees voor vervolging leidt gezien zij een gevoel van angst en bezorgdheid heeft overgehouden aangaande haar verdere leven in haar land van herkomst.

Verzoekster stelt onder verwijzing naar verschillende vormen van discriminatie die zij onderging, dat een normaal leven in haar land van herkomst niet mogelijk is. Zij verwijst tevens naar haar zwangerschap. Wat betreft eventuele bescherming door de overheden wijst verzoekster er op dat bij de geweldplegingen door haar vader, de wijkagent geen enkele actie ondernam.

3. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat verzoekster de vaststellingen in de bestreden beslissing niet betwist; deze blijven bijgevolg overeind.

Wat betreft de aangevoerde rechtsregels en beginselen, deze worden, buiten kritiek op de motivering van de bestreden beslissing, niet uitgewerkt zodat verzoekster geen middel heeft. Enkel de kritiek op de motivering dient bijgevolg te worden beoordeeld.

Daargelaten het feit dat het 'UNHCR Handbook' geen afdwingbare rechtsregels bevat, dient te worden opgemerkt dat artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 wel degelijk voorziet dat "daden van vervolging" een bepaald zwaarwichtig karakter dienen te vertonen.

Daden van vervolging zijn in de eerste plaats daden die een schending inhouden, of een risico op schending, van het recht op leven (artikel 2 E.V.R.M.), het verbod op foltering en onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen (artikel 3 E.V.R.M.), het verbod van slavernij en dwangarbeid (artikel 4 E.V.R.M.) en het verbod van het opleggen van een straf zonder wet.

Het is duidelijk dat de problemen door verzoekster verhaald, niet onder bovengenoemde categorieën vallen.

Eveneens kunnen als daden van vervolging worden aangemerkt, maatregelen die, samengenomen, voldoende ernstig zijn om een persoon op een soortgelijke wijze te treffen dat er sprake is van een schending van de bovengenoemde rechten.

Het betreft aldus een feitenkwestie waarbij de verzoekende partij aannemelijk dient te maken dat haar grondrechten geschonden worden. Ook hier is echter duidelijk dat verzoeksters problemen van interpersoonlijke en economische aard zijn, waaraan zij bovendien zelf deels schuld heeft, aangezien het niet zoeken naar werk of het niet opvolgen van de richtlijnen van haar werkgever, en het niet zelf zoeken naar sociale contacten, terwijl deze beschikbaar waren, haar eigen keuze uitmaakten.

Alleszins zijn deze problemen, die niet vreemd zijn aan een gewoon menselijk bestaan, derhalve ook niet van die aard dat ze internationale bescherming behoeven.

Ook verzoeksters problemen met haar vader zijn in wezen interpersoonlijke aard, waarbij de Raad opmerkt dat verzoekster de vaststellingen dienaangaande in de bestreden beslissing niet betwist, zodat genoegzaam vaststaat dat deze weinig ernstig waren en dat verzoekster daarbij nog beroep kon doen op de autoriteiten van het land aangezien de politie wel degelijk reageerde. De termijn waarbinnen gereageerd werd, werd door verzoekster zelf als normaal aangemerkt.

Ook bestond de mogelijkheid voor verzoekster zich elders anders te vestigen om het vaderlijk misnoegen te ontlopen.

3.1. Verzoekster vraagt om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.2. Uit wat voorafgaat blijkt dat verzoeksters problemen onvoldoende zijn om internationale bescherming te noodzaken.

Verzoekster kan niet steunen op een dergelijk relaas om aannemelijk te maken dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij, wanneer zij naar haar land van herkomst terugkeert, een reëel risico zal lopen op ernstige schade en zich niet onder de bescherming van dat land zal kunnen stellen of wegens dat risico zal willen stellen, conform artikel 48/4, §2, a. of b. van de wet van 15 december 1980.

Verzoekster voert geen andere concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a. of b. van de wet van 15 december 1980.

Verzoekster voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c. van de wet van 15 december 1980, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 20 mei 2009 door:

dhr. M. BONTE, wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. J. MAESSCHALCK, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. MAESSCHALCK

M. BONTE